

μη ἀναφέρω τὸ ἐξῆς πλαστὸν μὲν, ἀλλὰ λίαν νόστιμον ἀνεκδοτόν. Διηγούνται ὅτλ. ὅτι πάλαι ποτὲ Ραδαῖός τις ἔσφαξεν ἄμνον. Ἄφ' οὗ δὲ ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶδεν ὅτι ἐν τῷ λαιμῷ ὑπῆρχεν αἷμα πεπηγμένον. λαθῶν ταύτην ἔσπευσε εἰς τὸν παραρρέοντα Λούσιον νὰ τὴν πλύνῃ. Ἄλλὰ καθ' ὃν χρόνον ἡσχολεῖτο εἰς τοῦτο, ἡ ὀρμὴ τοῦ ὕδατος ἀφῆρπασε τὴν κεφαλὴν ἐκ τῶν χειρῶν του καὶ τὴν παρέσυρε. Τότε ὁ ἀγαθὸς χωρικός ἔκοψε χόρτον καὶ σπεύσας κατόπιν τῆς σπευδούσης κεφαλῆς ἔκραξε ταύτην νὰ σταθῇ ἐπιδεικνύον τὸ χόρτον.

Ἐκ τῶν 150 περίπου ἀνθρώπων τῶν κατοικούντων ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ μόνος ὁ ἱερεὺς γινώσκει γράμματα. Καὶ ἦτο μέχρι χθὲς μυστήριον διὰ τοὺς Ραδαίους, πῶς ὁ μαυροφόρος οὗτος ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ ἠδύνατο παρατηρῶν τὸ ἐπὶ τῶν βιβλίων γράμματα νὰ συναρμολογῇ λέξεις. Ἀπέδιδον δὲ τὸ μυστήριον τοῦτο εἰς ἰδιαιτέραν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ὁ Δημιουργὸς ἐχάρισεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπρόσωπόν του. Ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἔτους τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἔθνους μέχρις ἐσχάτων δὲν εἶχε πατήσῃ τὸ Ράδον πούς διδασκάλου. Ἐμενε παρθένον τὸ ἔδαφος τῆς νέας ταύτης Ἐδέμ, μολονότι οἱ Ραδαῖοι οὐδέποτε καθυστέρησαν τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων καὶ πληρόνου ἴσως περισσότερα παντός ἄλλου Ἑλληνας. Εὐτυχῶς ὅμως ἀπὸ ἐνὸς ἔτους ἐν τῷ χωρίῳ γραμματοδιδάσκαλος, ἀνὴρ μισοπόλιος μὲ τὴν λευκὴν του φουστανέλλαν, ὅστις ἐκπληροῖ ἔργον νεοῦ Κάδμου μὲ ἐνθουσιασμόν Pestalozzi. Τοῦ γραμματοδιδασκάλου τούτου τὸ ὄνομα, ὅστις ὡς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους λάμπει καὶ φωτίζει τὸ Ράδον, δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύψω. Εἶναι ὁ Φωτεινὸς Φωτεινόπουλις, ἀνὴρ ὅλος φῶς!!

Ἐν Ἀθήναις τῆ 20 Αὐγούστου 1887.

Χρ. Π. Οἰκονόμου

ἜΣ ΤΗΝ ΤΡΕΛΛΗ ΓΕΙΤΟΝΟΠΟΥΛΑ

ΩΣΑΝ καλὸς σου γείτονας σοῦ δίνω συμβουλή:
ἢ παραιτῆς τῆς τρέλλαις σου ποῦ μὲ τρελλαίνουν, ἢ
τρελλοκομεῖο ἔς τὴ στιγμὴν κάνω τὴν ἀγκαλιά μου
καὶ σὲ κλειδώνω μέσα ἐκεῖ τρελλὴ γειτόνισά μου.